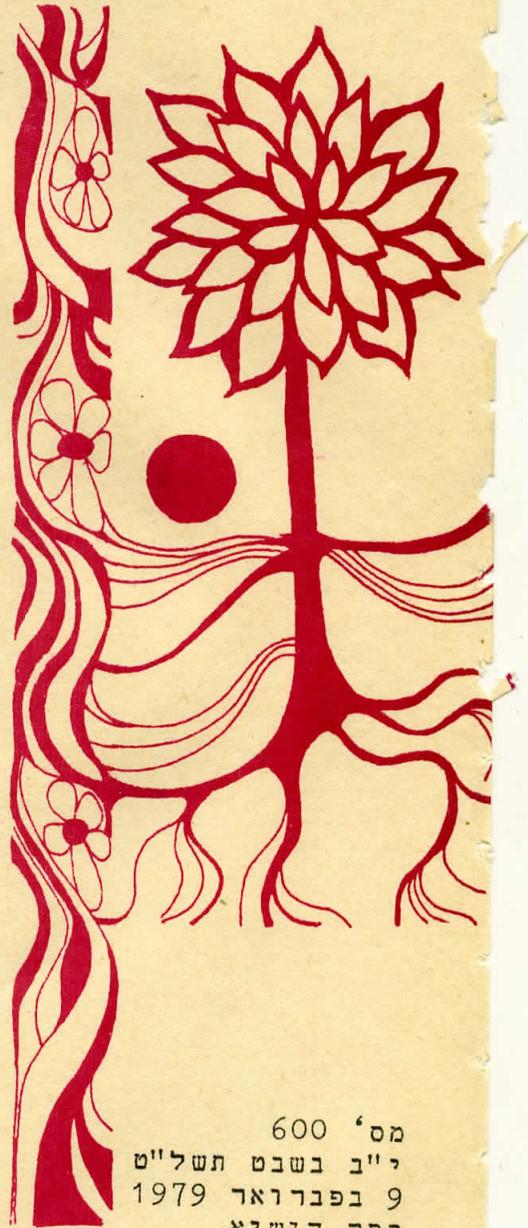

דברי הכפר

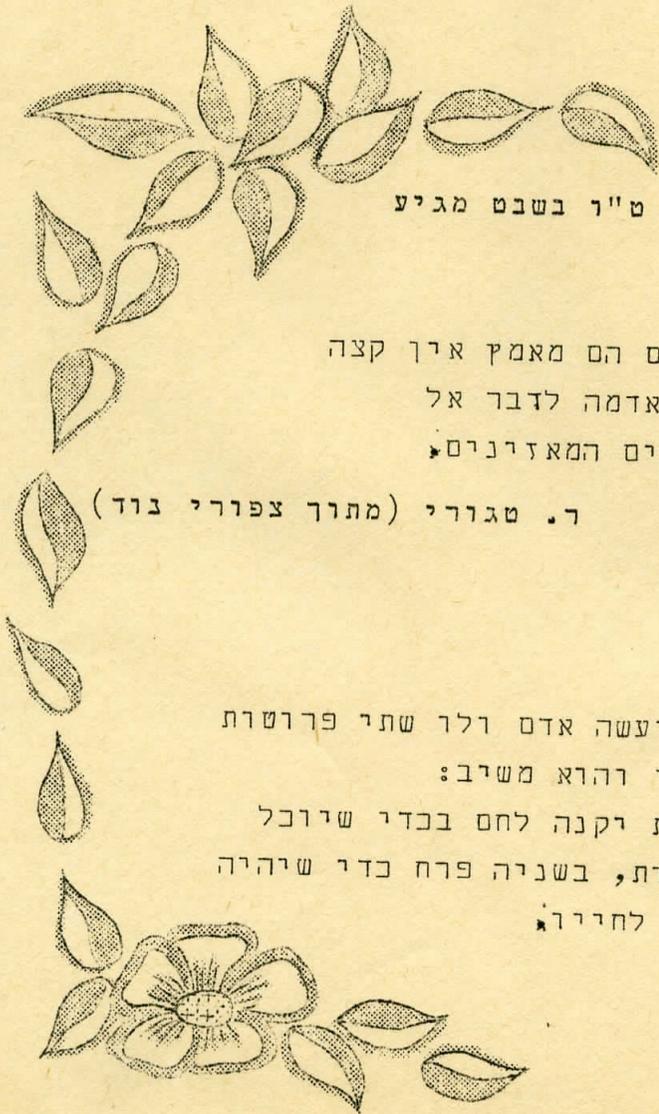
ט"ו בשבט מגיע

העצים הם מאמץ אין קצה
של האדמה לדבר אל
השחקים המאזינים

ר. טגורי (מתוך צפורי בוד)

מה יעשה אדם ולו שתי פרוטות
בלבד והוא משיב:
באחת יקנה לחם בכדי שיוכל
לחיות, בשניה פרח כדי שיהיה
טעם לחייו

מס' 600
י"ב בשבט תשל"ט
9 בפברואר 1979
כפר הנשיא

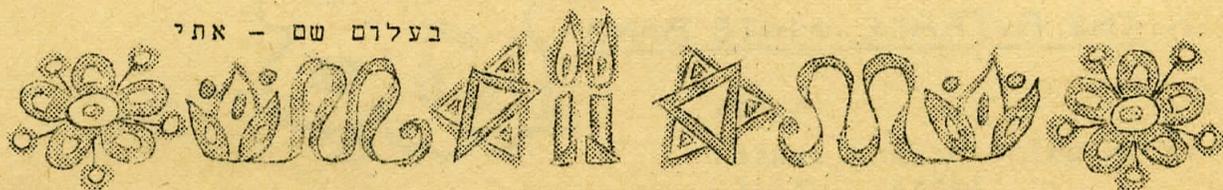

מה נשמע?

עבר שבוע ושוב אנחנו אתכם, שוב יש על מה לדבר בארוחת צהריים של יום שישי להעיר, להתלונן, להתווכח, להחליף דעות, מהלומות ואפילו מצליחים להעביר את המלחיה לשכן אחרי שביקש אותה לפני רבע שעה, כל זה בין עילעול לעילעול בדפי העלון הנפוץ, הברז, הנחוץ, הנדרש, הנרמס... העלון שלנו. ארוח מסעיר קויה השבוע בכפר קטן ושקט ששוכן למרגלות גבעות חבל כורזים הצפוני: שטרונגול אדיר (סוג של מפלצת) או בלועזית מזוף גדול מאד, פשוט בא והוציא מקלט מהאדמה על-יד הלול בכדי שיוכלו להמשיך לגדל תרנגולות, בלול ופועלים במפעל. נפתחה "חנות פלפל" בתחנת אגד המרכזית שלנו ואלק כצראה ימשיך למכור שם לוקשים בפיתה. אבטובי (מי שלא מכיר שיכיר). ודורי התגייסו לצבא ופול אנגל הלא הוא פנחס מלאך עדין ממשיך לבשל והרבה שתיה. איתן במלי הגיע לחופשה ויואל שהיה ציד כלבים בערית תל-אביב יוצא לאוסטרליה. יואב הבחור הכי מושך (זבובים) במשק יוצא לאנגליה ואז לארה"ב. ציון וגילה הודיעו על חתונה בתא טלפון... סליחה!! בשיחת טלפון מאוסטרליה. הסרט של יום שישי שעבר היה מה שנקרא "סרט לא נורמלי". השגעון החדש במשק זה רוגבי והפופולאריות גדולה והרבה שחקנים מצטיינים בתגלו, אולי בגלל שזה משחק שלא צריך לחשוב בו, ויש אצלנו הרבה שטובים בזה. אחוז חברי המשק יוצאי מרוקו עלה ב-100% אחרי שסעדיה התקבל לחברות. לו ולארווין מזל טוב סליחה... הצלחה בתפקיד החדש!! משה הכלבי עבר לכתוב בעלון חתולי הקיבוץ שיקרא "בינגו בא הנה!" וחבר ותיק בראה רץ לאסם אחרי הופעתו המחודשת של "כל הסוטה". הגשם ממשיך לא לרדת, כנראה בגלל שהליכווד עלה לשלטון ובכלל עושה רושם שמצריים וארה"ב עוד מדברים על שלום, אז בכל אופן שיהיה שלום אצלנו לפחות ושכולם יהיו בריאים, אז כולם ביחד אחת... שתיים... שלוש...

ש ב ת ש ל ו ם ! ! ! ! !

בעלום שם - אתי

תורה. גיה. טונב. רעה. נעני

3.

א י ר ע ר ט " ר
= = = = =

כרגיל נופל ט"ו בשבט בתאריך ה-15 בשבט, באופן מפתיע חל בעונה היפה ביותר בשנה, העונה בה הטבע מתעורר, הפרחים מתפרחים, הפרפרים מתפרפרים, הצבים מזדווגים, הצפרים מצפרים וכו'. אז מה עושים?

מי שקצת מרגיש מה שקורה מסביבו - מזמן כבר יצא לטוב ולהתבשר ולהתאהב וכו'. אבל מי שעדיין לא הספיק - אף פעם לא מאוחר: נעשה זאת כולנו ביחד במסגרת - אירועי ט"ו בשבט. האירוע הראשון - חל כבר הערב 9/2 במועדון. בלפגש עם שלמה אילן מכרי דשא שלפי דברי יוחנן אין שני לו בידע ובהבנה של הצמחים והוא גבן ותיק - מאלה שכבר די בדיריט בארץ. נשמע אותו בנושא האבי מאמין הגבני שלו.

ביום שני 12/2 שנופל בדיוק ב-15 לשבט נחגוג ט"ו בשבט במועדון במסגרת של ערב חברתי עליז שבמרכזו תעמודנה תחרויות סידור פרחים רציניות והיתוליות.

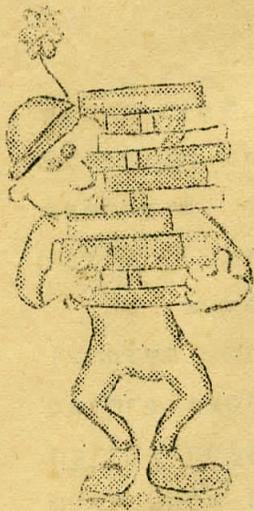
ביום שבת ה-17/2 יחולו 2 מאירעות בוטפים: ראשית - טיול ט"ו בשבט שהאטרקציה בו - נסיעה בתורי הכביש החדש מעמיד ועד האין גשר של בחל עמוד. שם נרד מן האוטר ובלך במורד בחל עמוד. טיול זה יסתיים בשעת ארוחת צהריים בכדי שנהיה חזרה למאורע השני של שבת זו והוא - תצוגה ומכירה של צמחי בית, עציצים וכלי בית מצררים. משהו מומלץ ביותר (ע"י דינה ס.) יחתום את אירועי ט"ו בשבט דיון וליכוחי בנושא - "מפעל הדן בעד או בגד שיהיה בערב החברתי ביום ב' 19/2 בשעה 8.30 במועדון. בערב זה נארח 2 בציגים - אחד ממנהל הכנרת והשני מבי"ס שדה חרמון. כל אחד מהם יסביר את עמדתו וינסה לשכנע בנושא חירובי אך כאוב זה - שבמרכזו - סגירה והטיה של חלק ניכר מן הנחלים הדן והבניאס הזורמים חפשי חפשי בעמק החולה. מטרת ההטיה לספק יותר מים לישובי ההר ולישובי דרום עמק החולה הצמאים. (כן, גם כפר הנשיא צמאה).

ובטון מעשי ועגום זה - נסיים בברכת - אביב עליז לכולם.

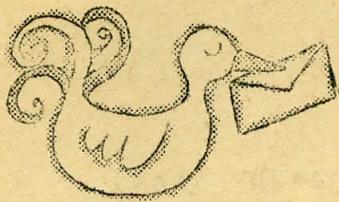
שלומית ושרה ד.

האחראיות לאירועי ט"ו בשבט.

ספרות חדשים שהתקבלו לספרייה בחודש ינואר (עברית)

הטיט הקטע	רומן	ב. פוליבר -
אור החסידות	חסידות	א. גילן בשטיין
הנחלים בקרב	נח"ל	א. פלדי
באפיק נח"ל	"	" "
נחל נגב במערכה		
הסטרוקטוראליזם	פילוסופיה	ז. פיאז'ה
סטר בראי יצירתו	"	פ. ז'אנסן
מחשבה ותבונה	"	ה. ברגסון
רדיו הרי זה כה פשוט		א. איסברג
אהבתה של הלן	רומן רומנטי	מ. רום
אהבה בוקמת	" "	ג. פוליי
הגזע	רומן מקורי	א. ירושלמי
מסע אל אררט	ביוגרפיה	מ. ארלן
חתונה כפרית	רומן רומנטי	ס. פיטרס
שלא ייגמר לעולם רומן מקורי		א. רובי
קשה להיות אשת חברה	הומור	אבידר-אטינגר
לא וכן	רומן	מ. חיוג
הילדים הנוראים	"	ז. קוקטו
מחצבת	שירה	א. ברוידס
מטולה	ספור של מטולה	י. הריזן
עיונים בחינוך		א. כהן
מבוא לתקופת הרנסנס	היסטוריה	מ. הרסגור
פסיכופתולוגיה		י. פרויד
ארץ זבת חלב ודבש	בריאות	א. גולדמן
טיפול נכון ברכב לנהיגה בטוחה		
אנשי השבת	מסורת	י. שער
טרנסיסטור הרי זה כה פשוט		א. איסברג
הדגים הטרופיים		ר. צוטר
מאה שיריט לחייל		בר יצקר/פליישר
בגין		ע. גולן
תלם בארץ	שירים	א. תלמי
גשר אחד רחוק מדי	מלחמה	ק. רייאן
תמורות בסכסוך ישראל-ערב		י. הרכבי
תיק פלאטו 35049	ביוגרפיה	ג. בן-אודיט
הסיפורים של דור המאבק לעצמאות	ספרות	ר. קריץ
תנו להם ספרים	חינוך	א. אופק
מהפירמידות לכרמל	שירה	ע. אהרובי
הקפיטליזם והחופש		מ. פרידמן
פרקים לימודיים בכדורסל		א. וגמן
אתגרים בחינוך		ד. לביא
מעברים	חברה	ג. שיהו
חנה רובינא	ביוגרפיה	ש. פינקל
הרפורמציה	היסטוריה	א. סימון
צילומי ירושלים הראשונים העיר העתיקה		א. שילר
מחיר התהילה - מייק בראנט ביוגרפיה		א. מזרחי
מאמין קטן	רומן	ע. תל-שיר
דדו 48 שנה ועוד עשרים יום	ביוגרפיה	ח. ברטוב
צמחים בבית		צ. לויין
יהדות הלכה למעשה		י.מ. לאו

מתִּיבַת הַדָּאָר -

5. לונדון 28.1.79

למערכת דברי הכפר - מכתב גלוי - יום בחייו של אסיר.

לא שבת חופש - אלא גלות עם עבודת פרך.....
לבן יפה יותר מאפור ובמיוחד פה בלונדון העיר - כשהכל מכוסה
לבן אז יותר יפה ובהיר על הנשמה. שלג יורד מאתמול בלילה -
פתיתים גדולים ולבנים מנקשים ליפות את העיר.
לונדון - שעת בוקר - השמש המיסתורית עשיין מסתרת. ואנחנו
רצים, ממהרים, כפופים כאילו מצסים לשמור על חום הגוף-האף
אצים ואצבעות הרגליים קפואות, מהר מהר - לרכבת, לעבודה -
כסף כסף כסף.....
דוחפים, ברחמים בארזים כל אחד לפינתו הוא והנה מופיעים עיתוני
הבוקר ושוב אין רואים את הפרצופים, קרון אנונימי של ידיעות
מדכאות על דפים אפורים: שביתת עובדי העיריה - האשפה מכסה את
המדרכות, שביתת בהגי הרכבות - אנשים אינם מגיעים לעבודה,
שביתת בהגי המשאיות - החבורות מתרוכבות מאוכל, שביתת רופאים -
חולי סרטן מוחזרים לבתיהם וכו' וכו' כולם מנקשים עוד כסף
כסף כסף.

אני בפינתו מוציאה את גליון דברי הכפר - כמה פרצופים אדישים
מביטים לעברי במשהו דומה לסקרנות ושבים לקריאתם. אני קוראת
בכיוון ההפוך - על ימי הולדת, וערב שבת - תכנית יצירתית, חדר
האוכל, הסרט בוטל, תמר לא צולעת, ימי בישואין, חיבור ילדים,
בינינו לבין עצמנו - וחיוך עולה על השפתיים. מה לי ולכל
השניתות, מה לי ולרכבות עמוסות, הכל זר ומוזר ותמיד יהיה.....
והכסף הכסף הכסף.....

ואז בעצרת הרכבת וכל איש פונה לדרכו. אני עובדת בסטודיו
לתכנון ותפירת אפנת-עילית; שמלות ממשי טהור (לנשים שהפרוטה
מצוייה בכיס בעליהן). השמלות יפ פיות... אני בהנית מהעבודה
ולומדת הרבה, אבל עצם הרעיון משגע לי את השכל. מחירה של
השמלה הזולה ביותר הוא בערך 4,140 לירות ישראליות - בו באמת
זה לא מוגזם? הסטודיו הוא גם המקום בו אנו עורכים תצוגה של
(המשך בעמ' הבא...)

בינינו לבין עצמנו...

היה מוכן ליטול על שכמו את התפקיד המיגע של חבון דור שהוא נבואה של חברת המבוגרים.

האמרה התלמודית אומרת "פני הדור כפני הכלב", בפארפרזה שלי "פני דור ההמשך הם כפני החברה שדואגת לכלביה לא פחות מאשר לנביה".

דברים מעליבים? אני כואב את עלבונם של כל המחנכים בקבוץ זה. חשבתי שמי שהוא יגיב במשך השבועות שעברו מאז שהופיעה החוברת. אולי לא קראו אותה? אולי לאף אחד לא איכפת? אולי מרכז ועדת הבנים מבטא את דעת צבור משק זה? בעיני הקטע המצוטט הוא דוגמה של לשון הרע.

עובדה: בני משק זה יחד עם בני משק אחרים מקבלים את מה שהוריהם רצו - תעודת בגרות מעל הכל כדי שאם, חלילה וחס, יעזבו יוכלו להסתדר בחיים. היתר: קבוץ, ציונות, תודעה יהודית - זה קשוט!!

אני מוכן להציע את פתרוני לבעיה הכאובה של בנים ובנות שלא רצו להיות חברי קבוץ כאן או במקום אחר, אבל מוטב שאקדיש כתבה בפרדת לזה.

הערה נוספת: בעמ' 9 (קבלה לחברות) כתוב "בהתקבל הבן לחברות ע"י האספה יחולו עליו מספר זכויות וחובות... (א...ב...ג) החובה להשמע להחלטות האסיפה (ה) החובה להשמע למוסדות המשק". כל מועמד חייב למלא חובות אלו לפני שהוא מתקבל לחברות!

* * *

החיים האלה - שעמום או מה?

(מכתב לדוד א.)

התפלמסת אתי לפני כשבועיים וציניבת ש"החיים הם משעממים, עובדה" ועל כן מוטב שלא אקח ללב (המשך בעמ' הבא...)

הרהורים על חוברת ועדת הבנים

ברצוני בתור מחנך, שדאג, דואג ואולי עוד ידאג לחנוכם של בני קבוץ זה ובני קבוצים אחרים, לדחות את הדברים המסולפים שנכתבו בקשר למערכת החבון ע"י מרכז ועדת הבנים במאמרו "הרהורים על דור ההמשך". אביא את דבריו כפי שהודפסו (עמ' 3 בחוברת):

"ג': מערכת החבון -

בהתחשב במרכזיות המטרות הערכיות של הקבוץ כחברה, לא דאגנו שתהיה סימטריה בהקצאת כח אדם מעולה למערכת החבון בהשוואה למערכת הכלכלית. כתוצאה מכך האנשים המסוגלים להיות מחנכים מעולים לא כווננו לבית ספר יסודי ותיכון. יתר על כן לא הובטח מקום ראוי כחלק אינטגרלי של הלימודים בנושאים כמו: תורת הקבוץ; ציונות; תודעה יהודית וכו' " (ההדגשה שלי).

הקטע כולו הוא, בלשון המעטה, שקר גס. בהסתכלי על אותם קברניטי הכלכלה שנווטו את אנית המשק בימים טובים כבימים גרועים, איבני רואה אחד שהייתי מכניס למערכת החבון. אפילו בוסוף לאנשי הכלכלה הכשרונים את אנשי התעשייה והחקלאות, עדיין איבני מוצא אותם "מחנכים מעולים" שלא כווננו לבית ספר יסודי ותיכון". אלה חברי ורעי ואני מכבד אותם ומעריך אותם אבל לא רואה בהם מחנכים מעולים.

מי שרוצה להיות מורה-מחנך בקבוץ מגיע לחבון לא בגלל התנאים או המעמד או החופשות, אלא מפני שזה איכפת לו וזה בדמו. מי שלא הגיע לחבון לא

מי שעמד ליד הקבר הפעור וראה את הרגבים סותמים את הגולל על ארון חברו, יריד בעוריו, יודע מה הוא עצב.
 מי שחבק בערה בטיול התבועה כשהגחלים לחשו לחושך ורק הכוכבים הסתכלו, יודע מהי תקווה. ומי שלקח לידיו ספר, מכחול, כלי מוסיקה ועוד, יודע מהו סיפוק.
 מה לעשות דוד, והחייט האלה קצרים ולא כלבו קורצנו מחומר גבורים או מבהיגים? יש שיר חסידי שאזי אוהב, שמילותיו הן "העולם כלו, גשר צר מאד, והעיקר לא לפחד, לא לפחד כלל..."
 החכמים אמרו "טוב האדם שלא בברא מן האדם שנברא" ואם בבראת שחק אותו.
 שלך, עד לפולמוס הבא

אריק

אם החבר⁶ה מחפשים את ההרפתקאות בסבובים סביב לכדור הארץ לפני שיישקעו בחד-גוניות של חמישים השנים שמפרידות בין הצעורים לבין המוות. (פרוש שלי).
 לגבי דידי האדם האנטליגנטי מוצא די ודותר בעולם הזה כדי שלא יאמר באותו יום בו הוא מחזיר את נשמתו לבורא "אלהים, כמה משעמם היה". והרי הקבוצה הוא חברה המאפשרת לחבריה להנות מכל סוגי התחביבים - למה לי לפרט אותם?
 מה אגיד לך? איך אשכנע אותך? הרי החלטת שהחיים משעממים! צא וראה.
 מי שהיה במחנה השמדה של הנאצים וחי, רואה בכל יום נוסף של חיים - בט.
 מי שעבר בתוך בבית חולים שבו הרדימו אותו, יודע שהחיים תלויים על בלימה. כל יום הוא מתנה.
 כל אדם שחבק בזרועותיו את בנו או בתו הקטנים והבוכים והרגיעם, והרגיש בפעימות הלב הקטן הנבע בגד זהו - יודע מהו אושר.
 מי שיוצא לשדה ומריח את ריח האביב ושומע את שיחת הקוצים יודע שהעולם הוא בפלא.

* * * * *

בייקר-מולר ג.	לקראת פסיכולוגיה חדשה של האשה
גולדברג	אנטרופולוגיה
ש. פוקס	ברוך שפינוזה 300 שנה למותו
מ. הובברג	לחיות
סקורא	אנתולוגיה יפנית
לכיש	מרכז סיני מדבר א-תיה
פ. ניטשה	הרצון לעצמה
ס. בלו	מתנת המבולדט
ש. קאלו	לב הבשר
ג. סמית	אילן גדל בברוקלין
י. כהן	מהות זהות וזכות
ב. לשם	רצח רחל הלר
מ. הפנר	בדמיין חיי
א. חשביה	הקרב על סן-סימון
י.ח. בולצק	אלוהים יהודי שטן
י. וולף	הזעקה להצלה
	פילוסופיה
	רומן
	רומן
	ישראל
	ביוגרפיה
	מלחמות ישראל
	ספרות
	רומן

קביעה זו של תאריך השנה החדשה (לאילנות) נעשתה תוך הסתכלות בטבע, שכל זמן שישבו ישראל על אדמתם התבוננו בטבע, במזג האויר ובגדול צמחים וראו שבחודש שבט עבר עברו רוב גשמי השנה והשרף מתחיל עולה באילנות זאת פסקה אחת מתוך 20 דף שבהם דן ספר החג והמועד בנושא ט"ו בשבט. אלא שבשום מקום חג זה נקשר לנושא נטיעה.

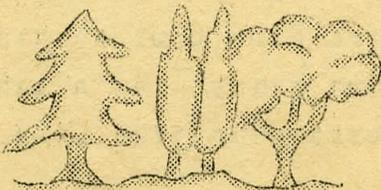
באה עלינו שנה צחיחה זו בכדי להוכיח בעליל שיש לעקור מן השורש את קשירת ט"ו בשבט עם המושג נטיעה. לא היר מתקיימים יערות הקק"ל בארץ לו היו נוהגים על-פי נוהג זה.

מתי נוטעים בארץ? עם פרוץ הגשמים הראשונים ובמשך כל החורף עודדים סביב השתיל ומשמרים את לחות הקרקע. במה לקדש את מעמד ט"ו בשבט? ביציאה אל הטבע, בהתבוננות בעצים המתעוררים ומתכסים בבלוב חדש ובבוקר אצל השתילים שנשתלו אשתקד. ובכלל הטבע לא יודע מעמדים חד-פעמיים את אשר נשתל יש ללוות באהבה גדולה בכל ימות השנה, ולשמרו מכל משמר, מכל תלאות הטבע והסביבה העוינת. הנה ובחדול ממעמד סרק חד פעמי (בשאר את זה לתיירים עוברי אורח - הרי אנחנו מתישבי קבע...)

והנה תרועת אזעקה לקראת הבצורת אשר עומדת לפות אותנו בחנק שאינו יודע רחמים. שנה מעין זו היתה בפעם האחרונה ב-1950 כאשר בכפר הנשיא לא היה קיים צומח ראוי לשמו.

כפי שלכולנו ידוע אין לנו תחליף למקורות המיים הקיימים, אלה מזינים שורה ארוכה של ישובים וגם שטחי חקלאות כחבים. אנחנו עלולים למצוא את עצמנו מול הקטבה משמעותית ביותר בכמורות המיים העומדים לרשותנו. איזה הם הצרכים הקבועים, איפה אפשר יהיה לצמצם, הודות לאיזה מתקנים אפשר יהיה לחסוך. הקשת של השאלות היא הרחבה ביותר. דבר אחד ברור, אנחנו לא מוכנים לקראת פורענות מעין זו. האם לא הגיע הזמן להסב את דעתנו לנושא? ולהתארגן לקראתו. הלוראי ואתנדה!

יוחנן

ישיבת מרכז האחד מיום 5/2/79

סדר היום של ישיבה זו כלל רק סעיף אחד: אישור תקציב התבונה. נושא מעבין ומרתק, ולכן צנא קהל רב על פתחי אולם הרצפלד, בבנין כור ליד האחד. כשכל הסדורים הטכניים בידיים הנאמנות של - הדסתינו. התכווננו כשישה תריסרים של נציגים להדיין על כל סעיף וסעיף משנה של תקציב בסדר גודל של 81 מליוני לירות (סכום השווה באודלו ל-80% של תקציב מדינת ישראל לפני 30 שנה - בשנת תש"ט).

בתקציב גדול כזה הולך החבר הפשוט לאבוד בין כל האפסים המודפסים בספרון הצעת התקציב, ההולך ותופה באינפלציה הדוהרת, המשתוללת במשק הישראלי כיום. ולכן צדקו חברי הועדה שהכיבו וכיבו את הצעתם "מסגרת לתקציב": כי אנו אמנם יודעים מה רוצים להקציב, אבל אין אחד שיודע בכמה תסתכם האינפלציה במשך השנה ולכן אין משמעות רבה למספר הבודד, ובכיון יותר להחליט על כיוון ומסגרת בהוצאות השונות של הגוף הגדול הזה, הנקרא "האחד".

בעת שהדיון התנהל על מי מזוחות, נלחמו מהשמיים בגדנו, ופתאום בסביבת הצהריים התחיל רעש מהריש אזביים ליד האולם וכבו האורות. הסתבר שהיתה זו התחלת הפסקת החשמל הארצית, ובבנין כמו כור בכנס הגנרטור לשעת חרום לפעולה. למזלינו הרע ממוקם כלי זה ליד האולם שבו ישבנו. כתוצאה מכך לא שמע איש את רעהו, כי גם הרמקול בדם. עובדה זו הביאה לקיצור בדיון, שבעיקרו בסב על גובה ההוצאות להחזקת מוסד "נוה צאליים" - שמענו שהחזקת ילד במוסד זה עולה בין 120.000 עד 150.000 לירות לשנה לפי מספר הילדים החוסיים בו באותו זמן. סכום עצום לכל הדעות. הכוונה היא להוריד את ההקצבה של האחד להחזקת המוסד, כך שכל ההוצאות יתחלקו ישירות בין המשקים המשתמשים בשירות המוסד הזה.

בהצבעות אושרה מסגרת התקציב, כפי שהוגש לחברי המרכז. סוכם גם גובה יום העבודה בהתחשבנות בעיני גיוס פעילים לתבונה וקרן ההמרצה. עמדה לפני חברי המרכז הברירה לקביעת גובה דמי חבר לשנה של 1,400 ל"י, או סכום של 1,200 ל"י, כשהפרש יכוסה על-ידי השתתפות יתר של "מוסדות". התקבלה ההצעה השנייה, היותר נמוכה, גם אם נדמה שבזה לא נשלם פחות בפועל, אלא שההפך יגיע לאחד בצורה ובשם אחר, כהגבלת הון בקרנות השונות או בהקטנת הרווחים המוחזרים למשק מקרנות אלו, ושזו תהיה בעצם אותה הגברת בשינוי אדרת.

יצחק עדר

דו"ח ישיבת המזכירות - 2.2.79

נוכחו: אוסי א', צביה כ', צילה ב"ר, יענקל מ',
ג'וני פ', רימונד ג', ברוך כ', אלק ק',
משה ב"ח.

1. קבוצות ב-1979 (בנוכחות איליין א' ויונתן ס')

ג'וני הציג פניות לכפר הנשיא לקבל קבוצות נער במשך השנה:

- (א) ממרכז הקהילתי בסנט לואיס, 30- צעירים לתקופה של 7-10 ימים, גילים 15-19, בתחילת חודש יולי.
- (ב) ממכבי לונדון, לארח קבוצה בת 20 צעירים לתקופה של שלושה שבועות - גילים 17-19, אוגוסט-ספטמבר.
- (ג) מהבונים באנגליה - 30 צעירים לשבועיים - גילים 16-17, 25 ביולי - 7 באוגוסט.
- (ד) מהבונים אוסטרליה - קבוצת המכון בת 25 חברים ל-3 1/2 חודשים, גיל 18-19, מסוף אוגוסט.

בדיון על הקבוצות לתקופות קצרות התחלקו הדעות, וברוב קולות הוחלט להמליץ בפני האסיפה לקבל את הקבוצות (א) (ג) מתוך ידיעה ברורה שהצלחת המבצעים הללו תלויה בהדרכה מתאימה ובהכנת התוכנית, ושתרומתן של הקבוצות ללוח העבודה לא תהיה משמעותית.

לגבי קבוצת המכון (ד), הוחלט פה אחד להמליץ על קבלתה.

הנושא יובא לאספה להכרעה.

2. עזיבה

שאל וסטפני ריפקינד הודיעו על כוונתם לעזוב.

בעקבות הודעה זו, סוכם לקיים דיון במזכירות בנושא קליטת הבנים. חברי ועדת הבנים יוזמנו.

3. בקשת מש' הילרי ובריאן קפלן לאמץ את אחיה של הילרי (בהשתתפות

הרי ל', יאיר ד', דודו פ' ובריאן)
בריאן פנה למזכירות שהקבוץ יעניק לגיסו סטטוס של בן מאומץ למשך תקופת שרותו בצה"ל. המזכירות נענתה לבקשר וההסדר יצא לפועל אחרי שאנטוני ייפגש עם המזכיר לשם שיחת הבהרה.

4. ועדת חברים (בהשתתפות מיכאל כ')

(א) מיכאל מסר על החלטת ועדת החברים שנוכרסט כהן יצא בקיץ בנסיעה מיוחדת לארה"ב.

(ב) בזמן האחרון ועדת החברים טפלה במספר פניות של חברים, ותוך כדי כך הרגישה צורך להגדיר מחדש את מטרותיה ואת תחום פעולתה.

חברי המזכירות הבהירו שתפקידה של הועדה לטפל בנושאים אישיים שחייבים סודיות, ומאחר והפרטים והנימוקים להחלטת הועדה אינם ידועים בציבור הרחב, לא תשמש החלטתם תקדים לעתיד.

סוכם, איפוא, למעט כמה שאפשר בשימוש בוועדת החברים ולנסות להפנות פניות לטפול במזכירות. מכל מקום, על הועדה להחליט באילו פניות היא תטפל.

הודעה מטעם ועדת החברים שלא הגיעה לידיעת המזכירות:

דוד ודינה סטיל הודיעו שדינה תצא לשנת חופש, החל מחודש מארס.

פ נ י מ י
כ ל ב ד
=====

דו"ח משיבת ועדת המשק - 26.1.79

=====

נוכחו: רימונד ס', בני ג', קוליץ פ', ג'וני ט',
ברוך כ', ג'וני פ', יענקל מ'.

(1) תמחיר תשל"ח במפעל (בהשתתפות צפורה)

הוצג בפני הוועדה הסכום התמחירי של שנת תשל"ח במפעל. לפי סכום זה, נראה כי הרווח הוא גדול יותר מאשר בתוכנית והוא מגיע לכ-13,280 מליון לירות (הרווח הוא תמחירי בלבד). הסיבות העקריות לרווח זה הן:

1. הגדלת היעול (כגון מחרטות אוטומטיות חדשות).
2. הגדלת היצור (בעקר כאביזרי צרת).
3. הסרת פקוח המחירים ברוית.
4. גורמי יצור זולים יחסית (חומרי גלם וכו').

יש לציין השג זה, וזאת על רקע של שנה בה היתה פגיעה קשה ביצוא.

(2) תוכנית יצור תשל"ט - מפעל (בהשתתפות צפורה)

תוכנית היצור תשל"ט של המפעל מראה על ירידה ברווחיות, וזאת עקב תוצאות ה"מהפך". הסיבות העקריות לירידה זו הן יקור גורמי היצור (שכר עבודה, חומרי גלם), ומאידך אי קבלת תמורה הולמת עבור היצוא. בסה"כ צפויה הקטנת אחוז הרווח מ-17% בתשל"ח ל-10% בתשל"ט. השנויים העקריים מבחינת היקף היצור יהיו כדלקמן:

רויח - צפויה הגדלת יצור 25%
חמרן - " " " 45%
חלקי ברזים, יציקות ברזים לחו"ל - ירידה של 60%
יציקות לחלקי ברזים בארץ - ירידה של 20% עקב ירידה במכירת הברזים בארץ.
פיטינגים - ללא שנוי.

בהתאם לכך סוכם שעל הנהלת המפעל לעבד תוכנית להעלאת רווחיות המפעל ולהגיישה לוועדת המשק.

FROM OUR POSTBOX

To the editors of "Divrei Hakfar" -
an open letter: a day in the life of a prisoner. Not a year's
holiday, but exile with hard labour...

White is more beautiful than grey especially here, in the town of
London - when everything is covered in white, the soul feels more
beautiful, cleaner. Snow has been falling since yesterday night;
white flakes are trying to beautify the town.

London - the morning hour - the mysterious sun is still hiding. And
we run, hurry, bent over as if trying to hold on to the body's
warmth, our noses and toes frozen - quickly, quickly, to the train,
to work - money, money, money.....

We push, we are squeezed and packed in, each one in his own corner, and
up come the morning papers, and no more faces to be seen, an
anonymous carriage full of depressing news on grey pages: a strike
of municipal workers - the rubbish covers the pavements; a strike of
train drivers - people can't get to work; a strike of lorry drivers
the shops are becoming empty of food; a strike of doctors - cancer
patients are returned to their homes etc. etc. Everybody is asking
for more money money money.

I in my corner pull out my copy of "Divrei Hakfar" - some indifferent
faces look my way with something like curiosity, and go back to
their reading. I am reading from back to front about birthdays,
Friday night - a creative programme, the dining room, the film is
cancelled, "Between ourselves" - and a smile comes to my lips. What
do all these strikes have to do with me, and these crowded trains;
everything is strange and foreign and always will be .... and money
money money.....

Then the train stops and each man goes his way. I work in a studio
which designs and makes elite fashion clothes; dresses of pure silk
(for women whose money is in their husbands' pocket), the beautiful
people....I enjoy the work and am learning a lot, but the idea itself
is maddening. The price of the cheapest dress is IL 4,140 - really
isn't that exaggerated? The studio is also the place in which we
show the dresses we create, so we get to see all sorts of models,
male and female, photographers, journalists, rich women who are "going
to the Bahamas tomorrow and simply must have a new dress" and all sorts
of butterflies from the London scene.

The day goes by - the evening hour comes, dark in winter, the streets are full, people are pushing, anonymous figures, almost inhuman, strange. A crazy race to get there in time - to the supermarket and all sorts of things to see to - food rent, laundry, and a modest apartment in a long street with high houses and people who don't say "good morning" and good evening" to each other.

The telephone rings - friends want to visit, we have to make a date, and if there's enough money, perhaps we'll go to a restaurant, and money money...money...

And suddenly everything is irrational and pointless and superficial and a waste - enough!

Eric wrote: "What did we give our children? Life must be an adventure give us the piquant experiences." One can indeed spend all one's life running after the piquant experiences - but it's impossible to find in every place the same feeling of belonging, the feeling of a common aim, and the quiet of everyday life in the Kibbutz. So enough! I'm coming back.

OFRA

EVENTS OF TU B'SHVAT

As usual, Tu B'Shvat falls on the 15th of Shvat, which again occurs in the loveliest season of the year, the season in which nature awakes, flowers flower, butterflies flutter by, tortoises court us, birds are heard and so on. So what are we doing?

Whoever has some feeling for what's going on around us, has already gone out to enjoy the season. But for those who haven't yet - it's never too late: we'll do it together in our Tu B'Shvat events. The first event takes place this evening, the 9th Feb. in the Mo'adon. We'll meet with Shlomo Ilan of Karei Deshe who, according to Jochanan is unique in his knowledge and understanding of plants, a veteran gardener, such as are rare today in our country. He will give us his gardening credo tonight.

On Monday, 12/2, which is the 15th of Shvat, we will celebrate in the mo'adon with a social evening, centering on competitions in flower arrangement - serious and not so serious.

3/.....On

On Saturday, 17/2, there'll be two additional events: first, a Tu Bshvat outing, the attraction of which is a drive on the new road to be from Amiad to the bridge - that - isn't of Nachal Amud. There we'll get off the vehicle and go down the slope of Nachal Amud. This outing will finish by lunch time, so that we shall be back in time for the second event, which is - an exhibition and sale of house plants, pots and household articles made of basket - work. Very recommended by Dina Steele.

The events will be rounded off by a talk and discussion on the "Dam Project" for and against - on Monday, 19/2, in the mo'adon. On this evening we shall have two representatives, one from the Kinneret Management Board and one from the Hermon Field School. Each one will explain his outlook and will try and convince us on this important but painful topic. The central point is the closing and leading off of a great part of the Dan and Banias rivers, which flow so freely in the Hule valley. The aim of the conduit is to supply more water to the thirsty settlers in the hills in the southern Hule valley. (Yes, Kfar Hanassi is one of the thirsty settlements)

And on this practical and gloomy note, we close with good wishes - a happy springtime to all.

Shlomit and Sara, organisers of the events.

BIRTHDAYS

11/2   Dot Shöngesicht
          Anat Arnold
          Ayelet Sina

12/2   Phyllis Latovitz
          Yael Sprung
          Chanan Waterman
          Mickey Genislav

14/2   Jeannette Genislav
          Bat-Sheva Marcuson

LOST

The following records have disappeared:

Tubular Bells
The Masked Marauders
The Average white band

Finder - please return to Douglas or Paul Engel.

SHABAT SHALOM.